

योएलको पुस्तक र लाओदिकेयाको सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डली - सङ्ख्या छयालिस वटा

Jeff Pippenger

2026-02-12

संख्या छयालीस

कैसरिया फिलिप्पीदेखि कैसरिया मारितिमासम्मको अवधि तेस्रो घण्टादेखि नवौँ घण्टासम्मको समयलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन छैटौँ घण्टामा विभाजित हुन्छ। कैसरियादेखि कैसरियासम्मको विभाजन रूपान्तरण पर्वत थियो। रूपान्तरण पर्वतले अन्य दुई रेखाहरूलाई तीन चरणको मार्गचिह्नसँग समरेखित गर्दछ, जो पेन्तेकोस्तको आइतबारको व्यवस्थाभन्दा पाँच दिन अघि पर्दछ।

पर्वतमा परमेश्वर पिताले दोस्रो पटक बोल्नुभयो। उहाँले पहिलो पटक ख्रीष्टको बप्तिस्माको समयमा बोल्नुभएको थियो, र अन्तिम पटक क्रूसभन्दा ठीक अघि बोल्नुभयो।

अब मेरो प्राण व्याकुल भएको छ; र म के भनूँ? हे पिता, मलाई यस घडीबाट बचाउनुहोस्; तर यसै कारण म यस घडीसम्म आएको हुँ। हे पिता, आफ्नो नाउँलाई महिमित तुल्याउनुहोस्। तब स्वर्गबाट यस्तो एउटा आवाज आयो, जसले भन्यो, मैले यसलाई महिमित तुल्याएको छु, र फेरि पनि महिमित तुल्याउनेछु। त्यसैले त्यहाँ उभिएका र त्यो सुनेका मानिसहरूले भने कि गर्जन भयो; अरूहरूले भने, एउटा स्वर्गदूतले उहाँसँग बोल्‍यो। यूहन्ना 12:27-29।

जब परमेश्वरले एक लाख चवालीस हजारलाई मुहर लगाउनुहुन्छ र उनीहरूमाथि आफ्नो नाउँ लेख्नुहुन्छ, तब उहाँले आफ्नो नाउँको महिमा गर्नुहुन्छ।

जसले विजय प्राप्त गर्छ, त्यसलाई म मेरा परमेश्वरको मन्दिरमा एउटा खम्बा बनाउनेछु, र ऊ फेरि कहिल्यै बाहिर जानेछैन; अनि म त्यसको माथि मेरा परमेश्वरको नाउँ, र मेरा परमेश्वरको सहरको नाउँ, अर्थात् नयाँ यरूशलेम, जो मेरा परमेश्वरबाट स्वर्गबाट तल ओर्लन्छ, लेख्नेछु; अनि म त्यसको माथि मेरो नयाँ नाउँ पनि लेख्नेछु। जसको कान छ, उसले सुनोस्, आत्मा ले मण्डलीहरूलाई के भन्छ। प्रकाश ३:१२, १३।

रूपान्तरणको डाँडामा पत्रुस, याकूब र यूहन्ना मात्र उपस्थित चेलाहरू थिए, जसरी तिनीहरू जाइरसकी छोरीको पुनरुत्थानको बेला पनि थिए र फेरि गेथसमनेमा पनि। यूहन्ना १२ मा पिताले बोल्नुभएको घटनाजस्तै गेथसमने पनि क्रूसभन्दा ठीक अघि आयो। गेथसमनेको अर्थ “तेल पेल्ले ठाउँ” हो, जसले कुमारीहरूको तेल-परीक्षालाई चिन्हित गर्दछ। गेथसमने त्यो “संकट” हो जसले आत्मालाई “मृत्युसँग आमनेसामने” गराउँछ, र बुद्धिमती कुमारीहरूले त्यो परीक्षा पार गर्छन्, किनकि दोस्रो मन्दिर-परीक्षामा तिनीहरू जीवनसँग आमनेसामने भए, जसरी येशूले तीस दिनसम्म “आमनेसामने” सिकाउनुभयो।

पिताले पहिलोपटक बोल्नुभएको समय ख्रीष्टको बप्तिस्मामा थियो, र उहाँले पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई मात्र विशेष रूपमा पहिलोपटक लैजानुभएको समय याइरसकी बाह्र वर्षीया छोरीलाई पुनर्जीवित गरिँदा थियो। बाह्र वर्षीया कुमारीको पुनर्जीवन ख्रीष्टको बप्तिस्मासँग मेल खान्छ, जसले पुनरुत्थानको शक्तिको प्रतीकत्व गर्दछ। याइरसकी छोरीको पुनर्जीवन ख्रीष्टको बप्तिस्मा र कैसरिया फिलिप्पीसँग मेल खान्छ। क्रूसभन्दा ठीक अघि पिताले बोल्नुभएको बेला गेथसमने र ख्रीष्टको व्याकुलता कैसरिया मरितिमासँग मेल खान्छ।

रेखामाथि रेखा गर्दै, पत्रुसले क्यासरियाफिलिप्पीमा छाप लगाइएका एक लाख चौवालीस हजारलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जब सिमोन बारयोनाको नाउँ परिवर्तन भएर पत्रुस राखिन्छ। पानियुम, अर्थात् क्यासरियाफिलिप्पीमा छाप लगाइएपछि, पत्रुस पर्वतको छैटौँ घडीमा जान्छ, जहाँ ऊ एउटा झन्डाजस्तै उचालिन्छ, किनकि ऊ क्यासरिया मेरिटिमास्थित कोर्नेलियसको बोलावटको उत्तर दिन अघि बढिरहन्छ। क्यासरियाफिलिप्पीमा पत्रुसले प्रचार गर्नका

लागि परमेश्वरको छाप र मध्यरातको पुकारको सन्देशसहित एक्सेटर शिविर-सभाबाट प्रस्थान गर्दछ। तुरहीहरूको पर्वद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इस्लामको सन्देशले पत्रुसलाई समुद्रकिनारको क्यासरियासम्म पुऱ्याउँछ। इस्लामको सन्देशले पत्रुसलाई संसारको दृष्टिमा उचाल्छ, किनकि पत्रुसले तुरहीहरूको पर्वभन्दा अघि नै इस्लामको भविष्यसूचक आगमनको पूर्वकथन गरिसकेको छ।

हेर, परमप्रभुको महान् र भयङ्कर दिन आउनुभन्दा पहिले म तिमीहरूकहाँ अगमवक्ता एलियाहलाई पठाउनेछु। अनि उसले पिताहरूको हृदय सन्तानतर्फ, र सन्तानहरूको हृदय तिनका पितातर्फ फर्काउनेछ, नत्रता म आएर पृथ्वीलाई श्रापले प्रहार गर्नेछु। मलाकी ४:५, ६.

पङ्क्ति-पङ्क्तिमा एलियाहको सन्देश त्यही सन्देश हो, जसको आधार पिताहरूलाई तिनका सन्तानहरूसँग समरेखित गराउनु हो। एलियाह पिता मिलर थिए, जसले आफ्ना सन्तानहरूको दृष्टान्त प्रस्तुत गर्छन्। एक लाख चवालीस हजार विलियम मिलरका सन्तानहरू हुन्, र मिलरको हृदयलाई उनका सन्तानहरूतर्फ फर्काउनु भनेको मिलराइट इतिहासलाई एलियाहको इतिहाससँग समरेखित गर्नु हो, साथै यूहन्ना बप्टिस्मा दिनेलाई एक लाख चवालीस हजारसँग सम्बन्धित सन्देशवाहकसँग समरेखित गर्नु हो। यी चार रेखाहरूको समरेखनको एउटा तत्त्व यो हो कि एलियाह, यूहन्ना र मिलरका प्रत्येक परीक्षणकालीन इतिहासहरूमा वर्तमान सत्यको एकमात्र सन्देश त्यही सन्देश थियो—जो सन्देशवाहकद्वारा आएको थियो।

गिलादका बासिन्दामध्येका तिश्बी एलियाहले आहाबलाई भने, “इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वर, जसको सामु म उभिएको छु, उहाँ जीवित हुनुहुन्छ; मेरो वचनबाहेक यी वर्षहरूमा न त शीत पर्नेछ, न त वर्षा हुनेछ।” १ राजा १७:१

बहिनी ह्याइट यस विषयमा स्पष्ट हुनुहुन्छ कि जसले यूहन्नाको सन्देश ग्रहण गरेनन्—जसलाई येशूले एलियाह भनेर चिनाउनुभयो—तिनीहरूले येशूका शिक्षाबाट कुनै लाभ पाउने थिएनन्; र त्यस्तै, जसले मिलरको सन्देशलाई, पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको रूपमा प्रस्तुत गरिएको, अस्वीकार गरे, तिनीहरूले दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशबाट पनि कुनै लाभ पाउन सकेनन्। एलियाहको यस घोषणासँग—कि वर्षा केवल उनको आज्ञामा मात्र आउनेछ—त्यो अन्तिम परीक्षा पनि संलग्न थियो, जसमा एलियाहको सन्देश वा बालको सन्देशमध्ये एकलाई रोज्ने आज्ञा समावेश थियो। “कति लामोसम्म” भन्ने भविष्यसूचक प्रतीकले एलियाहको कर्मेल पर्वतलाई आइतबारको व्यवस्थासँग अनुरूप ठहराउँछ।

तब अहाबले इस्त्राएलका सबै सन्तानहरूकहाँ मानिस पठाए, र अगमवक्ताहरूलाई कर्मेल पर्वतमा एकत्र गराए। अनि एलियाह सबै मानिसहरूकहाँ आएर भने, “तिमीहरू कहिलेसम्म दुई मतहरूको बीचमा लड्खडाइरहनेछौ? यदि परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ भने उहाँकै पछि लाग; तर यदि बाल हो भने त्यसकै पछि लाग।” तर मानिसहरूले उनलाई एक शब्द पनि उत्तर दिएनन्। तब एलियाहले मानिसहरूलाई भने, “म, केवल म मात्र, परमप्रभुको अगमवक्ता बाँकी छु; तर बालका अगमवक्ताहरू चार सय पचास जना छन्। यसकारण हामीलाई दुई वटा साँढे दिइऊन्; अनि उनीहरूले आफ्नो निम्ति एउटा साँढे रोजून्, त्यसलाई टुक्रा-टुक्रा पारून्, र काठमाथि राखून्, तर मुनि आगो नलगाऊन्; अनि म अर्को साँढेलाई तयार पार्नेछु, र काठमाथि राख्नेछु, र मुनि आगो नलगाउनेछु। अनि तिमीहरू आफ्ना देवताहरूको नाम पुकार; र म परमप्रभुको नाम पुकार्नेछु; र जसले आगोद्वारा उत्तर दिनुहुन्छ, उहाँ नै परमेश्वर ठहरिनुहोस्।” तब सबै मानिसहरूले जवाफ दिँदै भने, “यो कुरा राम्रोसँग भनिएको छ।” १ राजा १८:२०-२४।

कर्मेलको परीक्षा दुई सन्देशहरूबीचको छनोट थियो। यो साँचो र झूटा भविष्यवाणीबीचको परीक्षा थियो, र सन्देशवाहक एलियाह वा येजेबेलको टेबुलमा बस्ने भविष्यवक्ताहरूबीचको पनि। यो सन्देशवाहक र सन्देशको विषय थियो। १८४४ मा, प्रभुले एउटा यस्तो परीक्षा ल्याउनुभएपछि कर्मेल पुनः दोहोरियो, जसले मिलरलाई साँचो भविष्यवक्ता र मिलरको सन्देशलाई शीत र वर्षाको रूपमा प्रकट गरायो। साँचो भविष्यवक्ता र साँचो सन्देशको, झूटा भविष्यवक्ता र झूटा सन्देशसँगको विरोधमा रहेको भिन्नता, Exeter camp meeting मा Exeter tent र Watertown group को tent द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। साँचोलाई झूटाको विरोधमा प्रतिनिधित्व गर्ने दुई

पवित्र मण्डपहरू। कर्मेलमा गराइएको भिन्नता र 1844 को इतिहास, Caesarea Philippi मा पहिचान गरिन्छ, जब पत्रुसलाई छाप लगाइन्छ र पताकाको रूपमा पर्वतमा उठाइन्छ। उनलाई उठाइन्छ, किनकि उनले आफ्नो सन्देशलाई पछिल्ला वर्षाको एक मात्र साँचो सन्देश भएको दाबी गरेका थिए। उनको भविष्यवाणी पूरा भएको बेला उनी उठाइए।

तुरहीहरूको चाड पेन्टेकोस्टको अवधिको तेस्रो र लिटमस-परीक्षण हो, र लिटमस-परीक्षणभन्दा अघि पत्रुसले मध्यरातको पुकारको घोषणाको आरम्भलाई चिह्नित गर्न इस्लामलाई छोडिनेछ भनी पहिचान गर्छन्। भविष्यवाणीको परिपूर्ति नै त्यही कुरा थियो जसले मिलेराइटहरू र प्रोटेस्टेन्टहरूबीच भिन्नता स्थापित गर्‍यो, जो ती पूर्व करारका मानिसहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् जसलाई पार गर्दै गइँदैछ। एलियाले सत्य र झूटोबीचको भिन्नता प्रकट भएपछि व्यक्तिगत रूपमा झूटा अगमवक्ताहरूलाई मारे। तुरहीहरूको चाडमा, जब इस्लामसम्बन्धी एक भविष्यवाणी परिपूर्ण हुन्छ, त्यही भिन्नता स्थापित हुन्छ।

मिलरवादी इतिहासको मध्यरातको पुकार एउटा यस्तो भविष्यवाणी थियो, जसलाई सच्याइयो र त्यसपछि पूरा भयो। त्यो २२ अक्टोबर, १८४४ मा पूरा भयो, जबकि मध्यरातको पुकारबारे मिलरको प्रारम्भिक बुझाइ सन् १८४३ थियो। सामुएल स्नोले उक्त सन्देशको संशोधनको प्रतिनिधित्व गर्छन्, र उनको सन्देश “साँचो” मध्यरातको पुकारको सन्देशको रूपमा परिचित भयो।

१८४४ मिलरको सन्देश र प्रोटेस्टेन्टहरूको सन्देशबीचको भिन्नताको एउटा उदाहरण थियो। परीक्षाको प्रक्रियामा प्रोटेस्टेन्टहरू मिलरद्वारा मारिए, र त्यसपछि तिनीहरू धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवाद, रोमका छोरीहरू, जेजबेलका पूजाहारीहरू भए। यो भिन्नता भविष्यवाणीजन्य सन्देशको ग्रहण वा अस्वीकारद्वारा प्रकट भयो। यूहन्ना र मिलरको सन्दर्भमा, भविष्यवाणीजन्य सन्देशले पहिलेको करारका ती जनहरूको झूटा सन्देशलाई उदाङ्गो पार्‍यो, जसलाई बेवास्ता गर्दै अघि बढिँदै थियो। एलियाहको सन्देशले दाबी गर्‍यो कि उसको वचनबाहेक वर्षा हुने छैन, र साढे तीन वर्षपछि त्यस दाबीको परीक्षा प्रकट गरिनु पर्ने थियो।

अनि यस्तो भयो कि जब आहाबले एलियाहलाई देखे, तब आहाबले उनलाई भने, “के तिमी नै इस्राएललाई दुःख दिने व्यक्ति हो?” अनि उनले जवाफ दिए, “मैले इस्राएललाई दुःख दिएको छैन; तर तिमीले र तिम्रा पिताको घरानाले दिएको छ, किनकि तिमीहरूले परमप्रभुका आज्ञाहरू त्यागेका छौ, र तिमीले बालदेवताहरूको पछि लागेका छौ। यसकारण अब मानिसहरू पठाऊ, र सारा इस्राएललाई कर्मेल पर्वतमा मकहाँ भेला गर; साथै बालका चार सय पचास अगमवक्ताहरूलाई, र अशेरा-वृक्षहरूका चार सय अगमवक्ताहरूलाई पनि, जो ईजेबेलको टेबुलमा भोजन गर्छन्।” १ राजाहरू १८:१७-१९।

झूटो र साँचोबीचको भेद, चाहे त्यो सन्देशवाहकको विषयमा होस् वा सन्देशको, एउटा परीक्षाको प्रक्रियामा प्रकट गरियो, जसमा सन्देश र सन्देशवाहक दुवैविरुद्ध आरोपहरू समावेश थिए। एलियाह नै इस्राएललाई दुःख दिने व्यक्तिको रूपमा आरोपित भए, किनकि उनको सन्देशले वर्षा रोकिएको थियो। यदि इस्राएलमा वर्षा निरन्तर भइरहेकै भएको भए, एलियाहको विषयमा कुनै प्रश्न उठाइने थिएन। यो विवाद एलियाहको भविष्यवाणीमा, र साढे तीन वर्षको अवधिमा त्यसको परिपूर्तिमा आधारित थियो।

जब पतरस कैसरिया फिलिप्पीको लिटमस परीक्षणमा हुन्छन्, जुन तुरहीहरूको पर्व हो, र त्यहीँ गधा पनि फुकाइन्छ, तब मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशको आरम्भ चिह्नित हुन्छ। एलियाजस्तै पतरसले भर्खरै आफ्नो भविष्यवाणीको पुष्टि देखेका छन्, र सत्य र झूटाबीचको भेद सबैले देखून् भनी प्रकट गरिएको छ। भविष्यवाणीको पुष्टि तुरहीहरूको पर्वद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ—जुन लिटमस परीक्षण हो। त्यो भविष्यवाणी 1840 र 1844 दुवैद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो, जहाँ एक भविष्यवाणी सच्याइन्छ र त्यसपछि पूरा हुन्छ। जोसिया लिचको सच्याइएको भविष्यवाणीले 11 अगस्त 1840 मा पहिलो स्वर्गदूतलाई सामर्थ्य प्रदान गर्‍यो, र 1843 वर्षसम्बन्धी मिलरको भविष्यवाणी स्नोद्वारा सच्याइयो।

“सन् १८४० मा भविष्यवाणीको अर्को उल्लेखनीय परिपूर्तिले व्यापक चासो जगायो। त्यसको दुई वर्षअघि, दोस्रो आगमनको प्रचार गर्ने प्रमुख सेवकहरूमध्ये एक, जोशिया लिचले, प्रकाश ९ को एक व्याख्या प्रकाशित गर्दै ओटोमन साम्राज्यको पतनको भविष्यवाणी गरेका थिए। उनका गणनाअनुसार, यो शक्ति... ११ अगस्त, १८४० मा परास्त हुने थियो, जब कन्स्टान्टिनोपलमा रहेको ओटोमन शक्ति भङ्ग हुने आशा गर्न सकिन्छ। अनि यो, मेरो विश्वासमा, त्यस्तै भएको पाइनेछ।”

“ठीक तोकिएको त्यही समयमा, टर्कीले आफ्ना राजदूतहरूद्वारा युरोपका मित्रराष्ट्रहरूको संरक्षण स्वीकार गरिन्, र यसरी आफूलाई ख्रीष्टियन राष्ट्रहरूको नियन्त्रणअन्तर्गत राखिन्। उक्त घटनाले भविष्यवाणीलाई ठीकठीक पूरा गर्‍यो। जब यो कुरा ज्ञात भयो, तब धेरै मानिसहरू मिलेर र उनका सहकर्मीहरूले अपनाएका भविष्यवाणी-व्याख्याका सिद्धान्तहरूको शुद्धतामा विश्वस्त भए, र आगमन आन्दोलनलाई अद्भुत प्रेरणा प्राप्त भयो। विद्वान् तथा प्रतिष्ठित व्यक्तिहरू मिलेरसँग, उनका विचारहरू प्रचार गर्ने तथा प्रकाशन गर्ने दुवै कार्यमा, एकताबद्ध भए, र १८४० देखि १८४४ सम्म यो कार्य तीव्र गतिले विस्तार भयो।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ३३४, ३३५.

लिचको भविष्यवाणी इस्लामबारे थियो, र स्नोको भविष्यवाणी बन्द ढोकाबारे थियो। जब लिचको भविष्यवाणी पूरा भयो, तब सन्देशलाई स्थापित गर्ने पद्धतिलाई स्वीकार गरियो, र जसले सन्देश स्वीकार गरे, तिनीहरू सन्देशवाहकसँग “एकताबद्ध” भए। भविष्यवाणीको पूर्तिमा सन्देश र सन्देशवाहक दुवैलाई मान्यता दिइयो। लिचको भविष्यवाणी इस्लामबारे थियो, र स्नोको भविष्यवाणी बन्द ढोकाबारे थियो।

“मैले परमेश्वरका जनहरूलाई आनन्दित अपेक्षामा आफ्ना प्रभुको प्रतीक्षामा रहेको देखें। तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई जाँच्ने अभिप्राय गर्नुभएको थियो। उहाँको हातले भविष्यसूचक अवधिहरूको गणनामा भएको एउटा त्रुटिलाई छोपिदियो। आफ्ना प्रभुको प्रतीक्षामा रहनेहरूले त्यो त्रुटि पत्ता लगाएनन्, र समयको विरोध गर्ने सबैभन्दा विद्वान् मानिसहरूले पनि त्यसलाई देख्न सकेनन्। परमेश्वरको उद्देश्य यही थियो कि उहाँका जनहरूले एउटा निराशाको सामना गरून्। समय बित्यो, र जसले आफ्ना मुक्तिदाताको निम्ति आनन्दित अपेक्षासहित प्रतीक्षा गरेका थिए, तिनीहरू दुःखी र निरुत्साहित भए; तर जसले येशूको प्रकट हुने कुरालाई प्रेम गरेका थिएनन्, बरु भयवश सन्देशलाई ग्रहण गरेका थिए, तिनीहरू अपेक्षाको समयमा उहाँ नआउनुभएकोमा प्रसन्न भए। तिनीहरूको अंगीकारले हृदयलाई प्रभावित पारेको थिएन र जीवनलाई शुद्ध गरेको थिएन। समय बित्नु यस्ता हृदयहरूलाई प्रकट गर्न राम्रोसँग नियोजित थियो। साँच्चै आफ्ना मुक्तिदाताको प्रकट हुने कुरालाई प्रेम गर्ने शोकाकुल र निराश भएकाहरूलाई उपहास गर्न फर्कने र तिनीहरूको खिल्ली उडाउन थाल्नेहरू तिनीहरू नै पहिलो थिए। परीक्षाको घडीमा को खुम्चिनेछन् र पछि हट्नेछन् भन्ने कुरा प्रकट गर्न आफ्नो जनलाई जाँच्नु र तिनीहरूलाई कठोर परीक्षण दिनुमा परमेश्वरको बुद्धि मैले देखें।”

“येशू र समस्त स्वर्गीय सेना तिनीहरूमाथि सहानुभूति र प्रेमका साथ दृष्टि राखिरहेका थिए, जसले मधुर अपेक्षासहित आफ्नो प्राणले प्रेम गरेका उहाँलाई देख्न लामो समयदेखि चाहना गरेका थिए। तिनीहरूको परीक्षाको घडीमा तिनीहरूलाई धारण गर्न स्वर्गदूतहरू तिनीहरूको वरिपरि मण्डराइरहेका थिए। जसले स्वर्गीय सन्देश ग्रहण गर्न उपेक्षा गरेका थिए, तिनीहरू अन्धकारमा छाडिए, र परमेश्वरको क्रोध तिनीहरूमाथि प्रज्वलित भयो, किनकि उहाँले स्वर्गबाट तिनीहरूकहाँ पठाउनुभएको ज्योति तिनीहरूले ग्रहण गर्न मानेनन्। ती विश्वासयोग्य, निराश भएका जनहरू, जसले आफ्ना प्रभु किन आउनुभएन भनेर बुझ्न सकेनन्, अन्धकारमा छाडिएनन्। फेरि तिनीहरूलाई भविष्यसूचक अवधिहरूको खोजी गर्न आफ्ना बाइबलतर्फ डोर्‍याइयो। प्रभुको हात ती गणनाहरूबाट हटाइयो, र भूलको व्याख्या गरियो। तिनीहरूले देखे कि भविष्यसूचक अवधिहरू १८४४ सम्म पुग्दारेहेछन्, र भविष्यसूचक अवधिहरू १८४३ मा समाप्त भएका थिए भनी देखाउन तिनीहरूले प्रस्तुत गरेका त्यही प्रमाणले तिनीहरू १८४४ मा समाप्त हुनेछन् भन्ने कुरा सिद्ध गर्दथ्यो। परमेश्वरको वचनबाट आएको ज्योति तिनीहरूको अवस्थामाथि चम्कियो, र तिनीहरूले एक प्रतीक्षाकाल भेट्दाए—‘यदि त्यो [दर्शन] ढिलो होस्, तैपनि त्यसको प्रतीक्षा गर।’ ख्रीष्टको शीघ्र आगमनप्रतिको आफ्नो प्रेममा, तिनीहरूले दर्शनको ढिलाइलाई बेवास्ता गरेका थिए, जुन साँचो प्रतीक्षा गर्नेहरूलाई प्रकट गर्न नियोजित गरिएको थियो। फेरि तिनीहरूसँग समयको एक बिन्दु थियो। तथापि मैले देखें कि तिनीहरूमध्ये धेरैजना आफ्नो कठोर निराशाभन्दा माथि उठ्न

सकेनन्, ताकि 1843 मा तिनीहरूको विश्वासलाई चिह्नित गरेको त्यही स्तरको जोस र शक्ति प्राप्त गर्न सकून्।”

“शैतान र उसका दूतहरूले तिनीहरूमाथि विजय प्राप्त गरे, र जसले त्यो सन्देश ग्रहण गर्न चाहेनन्, तिनीहरूले त्यसलाई—जसलाई तिनीहरूले भ्रम भन्थे—स्वीकार नगरेकोमा आफ्नो दूरदर्शी निर्णय र बुद्धिमत्ताप्रति आफैलाई बधाई दिए। तिनीहरूले यो बुझेका थिएनन् कि तिनीहरू आफ्नै विरुद्ध परमेश्वरको परामर्शलाई अस्वीकार गरिरहेका थिए, र स्वर्गबाट पठाइएको सन्देशलाई जीवनमा उतारिरहेका परमेश्वरका जनहरूलाई अन्योलमा पार्न शैतान र उसका दूतहरूसँग मिलेर काम गरिरहेका थिए।”

“यस सन्देशमा विश्वास गर्नेहरू मण्डलीहरूमा उत्पीडित भए। केही समयसम्म, जसले सन्देश ग्रहण गर्न चाहँदैनथे, तिनीहरूलाई आफ्ना हृदयका भावनाहरूलाई व्यवहारमा उतार्न डरले रोकेको थियो; तर समय बित्नुले तिनीहरूको वास्तविक भावना प्रकट गर्‍यो। तिनीहरू त्यो साक्षीलाई मौन पार्न चाहन्थे, जुन प्रतीक्षारतहरूले भविष्यवाणीका अवधिहरू 1844 सम्म फैलिएका छन् भनी दिन बाध्य भएको अनुभव गरेका थिए। विश्वास गर्नेहरूले आफ्नो भूल स्पष्टतापूर्वक बताए र किन तिनीहरूले 1844 मा आफ्ना प्रभुको अपेक्षा गरेका थिए भन्ने कारणहरू प्रस्तुत गरे। तिनीहरूका विरोधीहरूले प्रस्तुत गरिएका ती शक्तिशाली कारणहरूका विरुद्ध कुनै तर्क ल्याउन सकेनन्। तैपनि मण्डलीहरूको क्रोध भड्कियो; तिनीहरूले प्रमाण सुन्न अस्वीकार गर्ने, र साक्षीलाई मण्डलीहरूबाट बाहिर राख्ने निश्चय गरे, ताकि अरूले त्यो नसुनून्। जसले परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिनुभएको ज्योति अरूबाट रोकिराख्न सकेनन्, तिनीहरूलाई मण्डलीहरूबाट निकालियो; तर येशू तिनीहरूसँग हुनुहुन्थ्यो, र तिनीहरू उहाँको मुखमण्डलको ज्योतिमा आनन्दित थिए। तिनीहरू दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश ग्रहण गर्न तयार पारिएका थिए।” Early Writings, 235–237.

पत्रुसले ती एक लाख चवालीस हजारलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले लिचङ्ग ईस्लाम र एउटा राज्यको अन्त्यबारे संशोधित भविष्यवाणी प्रस्तुत गर्छन्; र स्नोङ्ग, पत्रुसले बन्द ढोकाबारे पनि संशोधित भविष्यवाणी प्रस्तुत गर्छन्। लिचको ईस्लामसम्बन्धी दोस्रो धिक्कारको सन्देश बाह्य भविष्यवाणी थियो, र स्नोको बन्द ढोका आन्तरिक भविष्यवाणी थियो। स्नोका लागि कार्य तब आरम्भ भयो जब प्रभुले सङ्ख्याहरूबाट आफ्नो हात हटाउनुभयो, र त्यतिखेर यो देखियो कि पहिले 1843 लाई प्रमाणित गर्छ भनी ठानिएको उही प्रमाणले वास्तवमा 22 अक्टोबर, 1844 लाई नै प्रमाणित गर्दोरहेछ। लिचका लागि, त्यो एउटा गणना थियो, जसको परिपूर्तिसँगै प्रकाश 10 को स्वर्गदूत पृथ्वी र समुद्रमाथि उभिन तल आए।

लिचले आफ्नो भविष्यवाणीको परिपूर्तिभन्दा दस दिनअघि त्यसलाई पुनर्गणना गरेको तथ्यले अधिल्लो भविष्यवाणीलाई सच्याउने कार्यलाई एक परीक्षणको रूपमा पहिचान गराउँछ। के 1840 मा आरम्भ र 1844 मा अन्त्य हुनु वास्तवमा पुनर्गणना गरिई साँचो मध्यरात्रिको पुकार बन्ने भविष्यवाणीको एक भविष्यसूचक प्रतीक हो? के मिलेरवादी इतिहासको अल्फा र ओमेगा, जो मध्यरात्रिको पुकारको घोषणासँग समापन भयो, वास्तवमै एक लाख चवालीस हजारको साँचो मध्यरात्रिको पुकारका भविष्यसूचक विशेषताहरूको प्रकाररूप हो?

सुधारिएको भविष्यवाणीको घोषणाका दुवै अवधिमा मिलेराइट सन्देशको विरुद्धमा विवाद प्रकट भयो, किनकि त्यो सन्देशले मानिसहरूलाई व्याकुल तुल्यायो। जब पत्रुस कैसरिया फिलिप्पीमा उभिन्छ, तब कैसरिया फिलिप्पीभन्दा अघिबाट आरम्भ भएको सन्देशलाई लिएर एउटा विवाद खडा हुन्छ, किनकि त्यही परिपूर्तिले यो पुष्टि गर्दछ कि वर्षाको सन्देश पत्रुसको वचनमै मात्र झर्ने थियो। कैसरिया फिलिप्पी तुरहीहरूको चाड हो, जुन ख्रीष्टले इस्लामको गधालाई फुकाउन दोस्रो स्वर्गदूतको प्रतिनिधित्व गर्ने दुई जना चेलाहरू पठाउनुहुने घटनासँग मिल्दछ। इस्लामको गधा फुकाइने कार्यले एक्सेटर शिविर-सभामा मध्यरातको पुकारको सन्देशको आरम्भको घोषणा गर्दछ, किनकि अगस्ट १३ मा, उद्घाटनको दिनमा नआएर ढिलो गरेको सामुएल स्नो, एक दिन ढिलो घोडामा आइपुग्दा, विलम्बको समयको अन्त्य र १७ तारिखमा सभा समाप्त हुँदा ज्वारभाटाको छालझैँ वहन गरिने सन्देशको आरम्भलाई चिह्नित गर्दछ।

मिलेराइट इतिहासको विवाद, राजा आहाबका आरोपहरू, र ख्रीष्ट यरूशलेममा प्रवेश गर्नुहुँदा तर्क-वितर्कमा अल्झिएका यहूदीहरूको प्रतिरोध—यी सबैले त्यस्तो एउटा विवादलाई चिह्नित गर्छन्, जो तुरहीहरूको पर्वमा, जब

गधालाई फुकाइन्छ, आफ्नो निष्कर्षमा पुग्दछ। गधालाई फुकाइनु भनेको त्यस्तो भविष्यवाणीको पुष्टि हो, जसले सुरुमा कैसरिया फिलिप्पीमा एडभेन्टवादमाथि बन्द ढोका र अवधिको अन्त्यमा कैसरिया मेरिटिमामा बन्द ढोकालाई पहिचान गर्दछ। गधा तेस्रो विपत्तिको इस्लामको प्रतीक हो, जसले टेनेसीको नाशभिलसहित संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि प्रहार गर्दछ। जुलाई १८, २०२० को असफल भविष्यवाणीलाई अब प्रभुले आफ्नो हात हटाउँदै र येशू ख्रीष्टको प्रकाशलाई खोल्दै जानुहुँदा क्रमशः सच्याउँदै लगिएको छ। त्यो अनमुहरण जुलाई २०२३ मा उजाड-स्थानमा आरम्भ भयो।

दानियेल एघारको दर्शन

तुरहीहरूको पर्वले सातौँ तुरहीलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो तेस्रो विपत्ति हो, र त्यो इस्लाम हो। तुरही युद्धको बाह्य चेतावनी-सन्देश हो, तर यसलाई पवित्र सभाको आन्तरिक आह्वानका रूपमा पनि बुझ्न सकिन्छ। दोस्रो मन्दिरको परीक्षाका तीस दिन समाप्त हुँदा आरम्भ हुने लिट्मस परीक्षणको रूपमा, यो बाह्य र आन्तरिक दुवै सन्देश हो। पहिलो आधारभूत परीक्षा सन् २०२४ को वसन्तऋतुमा दानिएल ११:१४ मा प्रतिनिधित्व गरिएको ख्रीष्टविरोधीको बाह्य दर्शनसँगै आइपुग्यो।

अनि ती समयमा दक्षिणका राजाको विरुद्धमा धेरै जना उठ्नेछन्; तेरा प्रजामध्येका लुटेराहरू पनि दर्शनलाई स्थापित गर्न आफूलाई उच्च पार्नेछन्; तर तिनीहरू पतन हुनेछन्। दानिएल ११:१४।

अघिल्लो पदले पानियमको परिचय गराएको थियो, र पानियमको साक्षी पद पन्ध्रसम्म निरन्तर रहन्छ।

किनकि उत्तरको राजा फेरि फर्कनेछ, र पहिलाको भन्दा पनि ठूलो भीड जुटाउनेछ, अनि केही वर्षपछि ठूलो सेना र धेरै धनसम्पत्तिसहित निश्चय नै आउनेछ। दानियेल ११:१३।

पद १० देखि १५ सम्मको उत्तरको राजा पोपसत्ताको प्रतिनिधि शक्ति हो, जसलाई पद १० मा रोनाल्ड रेगनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, जब ९ नोभेम्बर १९८९ मा बर्लिन पर्खालको पतनद्वारा पूर्वछायाङ्कित रूपमा फलामे पर्दाको पर्खाल हटाइयो। पद १६ ले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा मण्डली र राज्यबीचको विभाजनको पर्खाल हटाइने कुरालाई चिह्नित गर्दछ। पद ११ र १२ ले २०१४ मा आरम्भ भएको युक्रेनी युद्धलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्, र पद १३ ले २०२४ को निर्वाचनलाई संकेत गर्दछ, जब रेगनपछिका आठौँ राष्ट्रपति ट्रम्प, जो अघिल्ला सात राष्ट्रपतिहरूमध्येबाट उत्पन्न आठौँ राष्ट्रपति पनि हुन्, अझ बढी शक्तिसहित “फर्कन्छन्”, किनकि जब उनी फर्कन्छन् तब उनले “पहिलेकाभन्दा ठूलो भीड अगाडि ल्याउनेछन्, र निश्चय नै केही वर्षपछि आउनेछन्।” “केही वर्ष” भन्नाले जो बाइडेनका चार वर्षलाई जनाउँछ।

२०२४ पछि, पद तेह्रसँग सहमतिमा, रोमले पानियमको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासमा आफूलाई प्रविष्ट गर्नेछ। मे ८, २०२५ मा, आत्मिक महिमामय देशबाट पहिलो पोप चयन गरियो, र उहाँले लियो नाम रोज्नुभयो, जसले आफूसँग धेरै महत्त्वपूर्ण भविष्यवाणीसम्बन्धी विशेषताहरू बोकेको छ। त्यसपछि पद पन्ध्रमा युद्ध संलग्न हुन्छ।

यसकारण उत्तरका राजा आउनेछन्, र घेराबन्दीका ढिस्का उठाउनेछन्, र सबैभन्दा सुदृढ किल्लाबन्दी भएका नगरहरूलाई कब्जा गर्नेछन्; र दक्षिणका सेनाहरूले सामना गर्न सक्नेछैनन्, न त तिनका चुनिएका मानिसहरूले, न त सामना गर्न कुनै बल नै रहनेछ। दानियेल ११:१५।

पद पन्ध्रमा पानियमको युद्ध आरम्भ हुन्छ, र डोनाल्ड ट्रम्पद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको पृथ्वी-पशुले दक्षिणको राज्यलाई परास्त गर्नेछ। पद एघारमा दक्षिणका राजाले युक्रेनसँग युद्ध प्रारम्भ गरे, जो पापसीको प्रतिनिधि शक्ति थियो, र जसलाई पद दशको पापसीको प्रतिनिधि शक्ति—संयुक्त राज्य अमेरिकाले—वित्तपोषण र समर्थन गरेको थियो। राफियाको युद्धमा दक्षिणका राजा विजयी हुनेथिए, तर त्यस विजयको परिणामस्वरूप, दक्षिणको एउटा अजिङ्गर-राज्यको पतनसँग सधैं सम्बन्धित रहने प्रगतिशील विघटनले दक्षिणका राजालाई अत्यन्तै असुरक्षित अवस्थामा छोडिदिन्छ, जब उत्तरका राजा पहिलेभन्दा अझ शक्तिशाली भएर फर्कन्छन् र पानियमको युद्धको तयारी

गर्छन्। सन् २०१४ मा संयुक्त राज्य अमेरिकाले युक्रनी युद्ध आरम्भ गर्दा रूस र पुटिन दक्षिणका राजा हुन्। सन् २०२२ मा आक्रमण सुरु भयो र रगत बग्नु थाल्यो। सन् २०२४ मा उत्तरका राजा फर्के।

पत्रुस कैसरिया फिलिप्पीमा छन्, जुन मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशको घोषणाको आरम्भ हो। एलियाहड्यैँ तथा लिच र स्नोद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका मिलेराइटहरूझैँ, पत्रुसले यसअघि बन्द ढोका र इस्लामसम्बन्धी एक भविष्यवाणी प्रस्तुत गरिसकेका छन्। यसको परिपूर्तिर्ले साँचो र झूटा पछिल्लो वर्षा-सम्बन्धी सन्देशहरूबीचको भेद, तथा साँचो र झूटा सन्देशवाहकहरूको भिन्नता पहिचान गराउँछ। पत्रुसको सन्देश नै न्याशभिल र इस्लामसम्बन्धी सच्याइएको सन्देश हो, र जब उनी कैसरिया फिलिप्पीमा उभिएका हुन्छन्, तब उनी पानियममा उभिएका हुन्छन्, अर्थात् त्यो युद्धमा, जसले पद सोह्रको आइतबारको व्यवस्था तर्फ डोर्‍याउँछ। पत्रुसको भविष्यवाणीको परिपूर्तिर्ले मध्यरात्रिको पुकारको घोषणाको आरम्भलाई चिन्हित गर्छ, जब इस्लामलाई छोडिन्छ, जुन पंक्तिमाथि पंक्ति अनुसार पानियमको युद्ध आइपुग्दा पनि त्यही हो।

दानियल दसको दर्शन

तुरहीहरूको पर्वले सातौँ तुरहीको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन तेस्रो धिक्कार हो, र त्यो इस्लाम हो। तुरही चेतावनीको सन्देश हो, र पवित्र सभामा बोलावट पनि हो। यो त्यही लिट्मस-परीक्षण पनि हो, जो दोस्रो मन्दिरको परीक्षाका तीस दिन पूरा भएपछि आरम्भ हुन्छ। ख्रीष्ट-विरोधीको पहिलो आधारभूत बाह्य-परीक्षणसम्बन्धी दर्शन २०२४ को वसन्तमा आयो, र ख्रीष्टको दोस्रो आन्तरिक-परीक्षणसम्बन्धी दर्शन, जसरी Daniel 10 मा प्रतिरूपित गरिएको छ, २०२६ मा आयो।

तब मैले आफ्ना आँखा उठाएर हेरेँ, र हेर, सूक्ष्म सनको वस्त्र लगाएको एक जना मानिस थिए, जसका कम्मरमा ऊफाजको खाँटी सुन बाँधिएको थियो। उहाँको शरीर पनि बेरिलजस्तै थियो, उहाँको अनुहार बिजुलीको झल्कोजस्तै, उहाँका आँखा आगोका दीपकजस्तै, उहाँका बाहुला र खुट्टा घोटिएको पीतलको रङ्गजस्तै, र उहाँका वचनहरूको स्वर भीडको स्वरजस्तै थियो।

र मैले, दानिएलले मात्र त्यो दर्शन देखेँ; किनकि मसँग भएका मानिसहरूले त्यो दर्शन देखेनन्; तर तिनीहरूमाथि ठूलो कम्पन आयो, यस कारण तिनीहरू लुक्नका लागि भागे।

यसैले म एकलै छाडिइँ, र मैले यो महान् दर्शन देखेँ, र मभित्र कुनै बल रहँदैनथ्यो; किनकि मेरो शोभा मभित्रै विकृतिमा परिणत भयो, र ममा कुनै शक्ति बाँकी रहेन।

तैपनि मैले उहाँका वचनहरूको आवाज सुनेँ; र जब मैले उहाँका वचनहरूको आवाज सुनेँ, तब म मुख भूमितिर पारेर आफ्नो मुखमै गहिरो निद्रामा परें।

अनि, हेर, एउटा हातले मलाई छोयो, र त्यसले मलाई मेरा घुँडाहरू र मेरा हातका हथेलाहरूमा उभ्यायो। अनि त्यसले मलाई भन्यो, हे दानियल, अत्यन्त प्रिय मानिस, मैले तिमीलाई भन्ने वचनहरू बुझ्छु, र सीधा उभिऊ; किनकि म अहिले तिमीकहाँ पठाइएको छु। अनि जब त्यसले मलाई यो वचन भन्यो, म काँप्दै उभिँँ। तब त्यसले मलाई भन्यो, नडराऊ, दानियल: किनकि पहिलो दिनदेखि नै, जब तिमीले बुझ्नका निम्ति आफ्नो हृदय लगाएौ, र आफ्ना परमेश्वरको सामु आफूलाई नम्र तुल्यायौ, तिम्रा वचनहरू सुनिए, र म तिम्रा वचनहरूको कारण आएको छु। तर फारसको राज्यका प्रधानले मलाई एक्काइस दिनसम्म विरोध गर्‍यो; तर हेर, मुख्य प्रधानहरूमध्ये एक, मीकाएल, मलाई सहायता गर्न आयो; र म त्यहाँ फारसका राजाहरूसँग रहिरहेँ। अब म तिमीलाई अन्तिम दिनहरूमा तिम्रा मानिसहरूमाथि के आइपर्नेछ सो बुझाउन आएको छु: किनकि यो दर्शन अझै धेरै दिनहरूको निम्ति हो। अनि जब त्यसले मलाई यस्ता वचनहरू भन्यो, मैले आफ्नो मुख भूमितिर झुकाएँ, र म मौन भएँ।

अनि हेर, मानिसका सन्तानहरूको सदृशताजस्तो एक जनाले मेरा ओठ छोए; तब मैले आफ्नो मुख खोलेँ, र बोलेँ, र मेरो सामु उभिनेलाई भनेँ, हे मेरा प्रभु, यस दर्शनले मेरा वेदनाहरू ममाथि फर्काइदिएको छ, र ममा कुनै शक्ति बाँकी रहेन। किनकि यस मेरा प्रभुका सेवकले यस मेरा प्रभुसँग कसरी कुरा गर्न सक्छ? किनकि मेरो

हकमा त तुरुनै ममा कुनै शक्ति बाँकी रहेन, न त मभित्र कुनै श्वास नै बाँकी रह्यो।

त्यसपछि फेरि एक जना मानिसको रूपजस्तो देखिने व्यक्ति आएर मलाई छोए, र उनले मलाई बलियो पारे, अनि भने, हे अत्यन्त प्रिय मानिस, नडराऊ; तिमीलाई शान्ति होस्; बलियो होऊ, हो, बलियो होऊ। अनि जब उनले मसित बोलिसके, म बलियो भएँ, र भनें, मेरा प्रभु बोलून्; किनकि तपाईंले मलाई बलियो पार्नुभएको छ। दानियल 10:5-19।

दानियलले बाइसौँ दिनमा उत्तरकालका स्वर्गीय महायाजकको दर्शन देखेछन्। रोमले दर्शन स्थापना गरेको दर्शन सन् २०२४ को आधारभूत तथा अल्फा परीक्षा थियो, र ख्रीष्टको दर्शन मन्दिरको परीक्षा हो। यसले त्यस्तो वर्गको पृथक्करण उत्पन्न गर्दछ, जो दानियलबाट भाग्छ र लुकेर बस्छ। त्यो वर्ग झूट र असत्यको आडमा लुक्छ, र यही कारणले तिनीहरूले प्रबल भ्रम प्राप्त गर्छन्।

तत्पश्चात् दानियललाई तीन पटक छोइन्छ—पहिलो पटक गब्रिएलद्वारा, त्यसपछि ख्रीष्टद्वारा, र तेस्रो पटक फेरि गब्रिएलद्वारा। परमपवित्र स्थानमा, जब दानियललाई तीन पटक छोइन्छ, तब त्यसले सुदृढीकरणको चित्रण गर्दछ; किनकि दर्शन देख्दा ऊ शक्तिहीन भएको अवस्थाबाट यो आरम्भ हुन्छ, तर तेस्रो स्पर्शसम्म आइपुग्दा अन्ततः ऊ सुदृढ बनाइन्छ। ऊ अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनमाथि के आइपर्नेछ भन्ने कुरा बुझ्नका लागि सुदृढ बनाइन्छ। अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनमाथि आइपर्ने कुरासम्बन्धी भविष्यवाणीमूलक सन्देश भनेको दश कन्याहरूको दृष्टान्तभित्र प्रतिनिधित्व गरिएको सन्देश हो।

दानियल आरम्भमा कुनै बलविनाको हुन्छ, किनकि ख्रीष्टको दर्पण-दर्शनले उसलाई शक्तिहीन बनाएको थियो; तर तीनवटा स्पर्शहरूको अन्त्यसम्म आइपुग्दा ऊ सुदृढ बनाइन्छ, र “बलियो होऊ, हो, बलियो होऊ” भन्ने आज्ञा एक द्विगुणन हो, जसले दोस्रो स्वर्गदूत वा दोस्रो परीक्षालाई चिन्हित गर्दछ। दोस्रो परीक्षा मन्दिरको परीक्षा हो, जहाँ एक्सेटर शिविर-सभाको समाप्तिमा परमेश्वरका जनहरू मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश घोषणा गर्न सुदृढ बनाइन्छन्। त्यो परीक्षा मन्दिरको परीक्षा हो, जहाँ शिरोढुङ्गा, जो आधारशिला र कुनाको ढुङ्गा थियो, मन्दिरको अद्भुत शिरोढुङ्गा बन्छ, र यसरी त्यसको पूर्णता चिन्हित गर्दछ। दानियल बाइसौँ दिनमा सुदृढ बनाइन्छ, जब ऊ विश्वासद्वारा परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गर्दछ। त्यसो गर्दा गब्रिएलले उसलाई स्पर्श गर्छन्, त्यसपछि ख्रीष्टले उसलाई स्पर्श गर्नुहुन्छ, अनि फेरि गब्रिएलले उसलाई स्पर्श गर्छन्। यसरी दानियल परमपवित्र स्थानमा सन्देश घोषणा गर्न सुदृढ बनाइन्छ, जहाँ उसले ख्रीष्टलाई दुई स्वर्गदूतहरूको बीचमा देखेछ; र परमपवित्र स्थानमा ख्रीष्ट बीचमा हुनुहुने स्थान कृपाआसन हो, जहाँ दुई आच्छादक करूबहरूले सन्दूकतर्फ दृष्टि लगाइरहेका छन्, जुन उहाँको सिंहासनमा विराजमान ख्रीष्टको शेखिनाह महिमाको ज्योतिबाट आलोकित भएको छ। दानियल १० को दर्शन भविष्यसूचक रूपमा यस प्रकार संरचित छ कि दानियल कृपाआसनको सिंहासनमा शेखिनाहका रूपमा प्रकट ख्रीष्टको महिमातर्फ हेर्छ, जबकि दुई आच्छादक करूबहरूले सन्दूकभित्र एकटक दृष्टि गाडिरहेका छन्!

तुरहीहरूको पर्वअघि एलियाले वर्षाको आफ्नो सन्देश नै परमप्रभुबाट आएको एकमात्र वर्षाको सन्देश हो भनी दाबी गर्छन्, र उनी यस्तो भविष्यवाणी प्रस्तुत गर्छन् जसको निष्कर्ष एक प्रदर्शनमा पुग्छ, जसले को दूत हो वा होइन, र कुन सन्देश हो वा होइन भन्ने कुरा प्रमाणित गर्छ। कर्मलभन्दा अघिका साढे तीन वर्षसम्म राजा आहाब एलियाको खोजीमा थिए, किनकि कर्मलभन्दा अघि विवादको एक अवधि हुन्छ। कर्मल पर्वत त केवल त्यो लिट्मस परीक्षण हो जहाँ चरित्र प्रकट हुन्छ। मिलेराइट इतिहासको उही अवधिमा पनि यही साक्षी समाविष्ट थियो, किनकि सन्देशलाई घृणा गर्नेहरूले विश्वासयोग्यहरूलाई मण्डलीहरूबाट बाहिर निकाले, र त्यसपछि विश्वासयोग्यहरूले परित्यक्त भइसकेका पूर्व वाचाका मानिसहरूबाट मानिसहरूलाई बाहिर बोलाउने सन्देश उठाए, जसलाई छोडिंदै गइरहेको थियो।

पत्रुस पेन्तेकोस्तीय आइतबारको व्यवस्थाको घोषणामा योएलको सन्देश प्रचार गरिरहेका छन्, जसको अर्थ, एक्सेटर शिविर-सभाको अन्त्यमा मध्यरातको पुकारको अवधि आरम्भ हुँदा पत्रुसले उही सन्देश प्रचार गरिरहेका छन्; यो अवधि त्यतिबेला सुरु भयो जब पत्रुसको भविष्यवाणी, जसरी स्नो र लिचका सन्देशहरू सच्याइएका थिए, सच्याइएको थियो। विवाद सधैं भविष्यवाणीको परिपूर्तिभन्दा अघि हुन्छ। त्यसैले विवाद भविष्यवाणीको परिपूर्तिभन्दा

अधि नै सुरु हुन्छ।

अहाब, येजेबेल र तिनका अगमवक्ताहरू, तथा ख्रीष्टको दिनका तर्कझर्का गर्ने यहूदीहरू, र मिलराइट इतिहासका पतित प्रोटेस्टेन्टहरूका लागि चिन्ताको कारण बन्ने सन्देशलाई पत्रुसले योएलको पुस्तकको रूपमा पहिचान गर्छन्। गधालाई खोलिने घटनाद्वारा चिह्नित तेस्रो लिट्मस परीक्षणभन्दा अधि, पत्रुसको सन्देशलाई लाओडिसीयन एडभेन्टिज्मले आक्रमण गर्छ, र पत्रुसले त्यस प्रतिरोधको उत्तर यसरी दिन्छन् कि ती सन्देशवाहकहरू मातेका होइनन्, तिनीहरू केवल योएलका तीन अध्यायहरूको पूर्तिमात्र हुन्। योएलका तीन अध्यायहरू लाओडिसीयन एडभेन्टिज्ममाथिको कठोर धिक्कारबाट आरम्भ हुन्छन्। जब यो सन्देश बलियो मदिराले मतवाला भएकाहरूका कानसम्म पुग्छ, तिनीहरूले प्रतिक्रिया जनाउनेछन्। उहाँ यरूशलेमतर्फ जानुहुँदा पर्वतबाट ओर्लनुहुँदै गर्दा तिनीहरूले ख्रीष्टको सामना गरेका थिए, र यरूशलेममा तिनीहरूले फेरि उहाँको सामना गरे।

गधा खोलिएको छ, प्रवेश आरम्भ हुन्छ; खोट खोज्ने यहूदीहरू सन्देशलाई मौन पार्न चाहन्छन्। येशू अधि बढिरहनुहुन्छ र त्यसपछि एडभेन्टवादको अनुग्रहकालको अन्तिम दिनमाथि रोकिएर रुनुहुन्छ। त्यसपछि यरूशलेममा फेरि ती यहूदीहरूसँग अर्को सामना हुन्छ, जसले जनतालाई आफ्नो सन्देश रोक्न चाहन्छन्। त्यस दिन सूर्यास्त हुँदा, यहूदी जातिको अनुग्रहकाल अर्को एक चरणमा पुग्यो। प्रतिरोधको यो प्रगतिशील क्रम क्रूसको मृत्यु सम्म निरन्तर रहिरहन्छ, र यो गम्भीर रूपमा लाजरसको पुनरुत्थानसँगै आरम्भ भयो, जसले दोस्रो स्वर्गदूतको आगमन र ढिलाइको समयलाई चिह्नित गर्‍यो।

“बेथानी यरूशलेमको यति नजिक थियो कि लाजरसलाई जीवित पारिएको समाचार चाँडै नगरमा पुग्यो। त्यस चमत्कारका साक्षी बनेका गुप्तचरहरूद्वारा यहूदी शासकहरू शीघ्रै सबै तथ्यहरूको जानकारीमा पुगे। अब के गर्ने भन्ने निर्णय गर्न तुरुन्तै महासभाको एक बैठक बोलाइयो। ख्रीष्टले अब मृत्यु र चिहानमाथिको आफ्नो अधिकार पूर्ण रूपमा प्रकट गरिसक्नुभएको थियो। त्यो महान् चमत्कार परमेश्वरले मानिसहरूलाई तिनीहरूको उद्धारका लागि आफ्ना पुत्रलाई संसारमा पठाउनुभएको थियो भन्ने कुराको चरम प्रमाण थियो। त्यो ईश्वरीय शक्तिको यस्तो प्रदर्शन थियो, जुन तर्क र प्रबुद्ध अन्तःकरणको अधीनमा रहने प्रत्येक मनलाई विश्वस्त तुल्याउन पर्याप्त थियो। लाजरसको पुनरुत्थान देख्ने धेरै जना येशूमाथि विश्वास गर्न प्रेरित भए। तर उहाँप्रतिको पूजाहारीहरूको घृणा अझ तीव्र भयो। उहाँको ईश्वरीय स्वरूपका सबै साना प्रमाणहरू तिनीहरूले अस्वीकार गरिसकेका थिए, र यस नयाँ चमत्कारले तिनीहरूलाई झन् क्रुद्ध मात्र तुल्यायो। मृतकलाई दिनको पूर्ण उज्यालोमा, र साक्षीहरूको भीडको सामु जीवित पारिएको थियो। यस्तो प्रमाणलाई कुनै कपटले खण्डन गर्न सक्दैनथ्यो। यही कारणले पूजाहारीहरूको वैरभाव अझ घातक बन्दै गयो। तिनीहरू ख्रीष्टको काम रोक्न पहिलेभन्दा पनि बढ्ता दृढ भएका थिए।”

“सदूकीहरू, यद्यपि ख्रीष्टप्रति अनुकूल थिएनन्, तैपनि तिनीहरूमा उहाँप्रति भएको दुष्टता फरिसीहरूमा जति प्रचुर थिएन। तिनीहरूको घृणा यति तीव्र थिएन। तर अब तिनीहरू पूर्णतः आतङ्कित भएका थिए। तिनीहरू मृतकहरूको पुनरुत्थानमा विश्वास गर्दैनथे। तथाकथित विज्ञान प्रस्तुत गर्दै, तिनीहरूले यस्तो तर्क गरेका थिए कि मरेको शरीरलाई फेरि जीवित पारिनु असम्भव हुनेछ। तर ख्रीष्टका केही शब्दहरूले नै तिनीहरूको सिद्धान्तलाई ध्वस्त पारेका थिए। यसरी तिनीहरू धर्मशास्त्र र परमेश्वरको शक्तिदुवैबारे अज्ञानी ठहरिए। यस चमत्कारले जनतामा पारेको प्रभाव हटाउने कुनै सम्भावना तिनीहरूले देखेनन्। जसले चिहानबाट त्यसका मृतकहरूलाई खोसेर ल्याउन सफलता प्राप्त गर्नुभएको थियो, उहाँबाट मानिसहरूलाई कसरी विमुख गराउन सकिन्थ्यो? झूटा खबरहरू फैलाइए, तर चमत्कारलाई इन्कार गर्न सकिएन, र त्यसको प्रभावलाई कसरी निष्प्रभावी तुल्याउने, सो तिनीहरूलाई थाहा भएन। यतिज्जेलसम्म सदूकीहरूले ख्रीष्टलाई मृत्युदण्ड दिने योजनालाई प्रोत्साहन गरेका थिएनन्। तर लाजरसको पुनरुत्थानपछि तिनीहरूले निर्णय गरे कि उहाँको मृत्युबाट मात्र तिनीहरूविरुद्ध उहाँका निर्भीक धिक्कारहरू रोक्न सकिनेछ।” द डिजायर अफ एजेस, 537।

लाजरसको मृत्युले येशूले विलम्ब गर्नुभएको चार दिनको आरम्भलाई चिह्नित गर्‍यो। उनको मृत्युले दोस्रो स्वर्गदूतको आगमनलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो, जसले विलम्बको समयको सुरुवातलाई चिह्नित गर्दछ। उनको पुनरुत्थानले 9/11

पछि बाइस वर्ष पश्चात्, 31 डिसेम्बर 2023 मा, दुई साक्षीहरूको पुनरुत्थानलाई चिह्नित गर्दछ। उनको पुनरुत्थानले इजिकिएलका मृत सुक्खा हड्डीहरूको पुनरुत्थानलाई चिह्नित गर्दछ। उनको पुनरुत्थान आदमको सृष्टिद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो, जसमा माटोद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको मानवता जीवनको सासद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको दिव्यतासँग संयुक्त गरिएको थियो।

“यहूदीहरूका पूजाहारीहरू र शासकहरूले येशूलाई घृणा गर्थे; तर उहाँका ज्ञानपूर्ण वचनहरू सुन्न र उहाँका सामर्थ्यशाली कामहरू हेर्न भीडका भीड जम्मा हुन्थे। यस अद्भुत शिक्षकका शिक्षाहरू सुन्न मानिसहरू गहिरो चासोले उद्बलित भएका थिए र चिन्तापूर्वक येशूको पछि लाग्थे। धेरै शासकहरूले उहाँमाथि विश्वास गरे, तर आराधनालयबाट निकालिने डरले आफ्नो विश्वास स्वीकार गर्न साहस गरेनन्। पूजाहारीहरू र प्राचीनहरूले मानिसहरूको ध्यान येशूबाट हटाउन केही न केही गर्नेपछि भनी निर्णय गरे। तिनीहरू डराउँथे कि सबै मानिसहरू उहाँमाथि विश्वास गर्नेछन्। तिनीहरूले आफ्ना लागि कुनै सुरक्षा देखेनन्। या त तिनीहरूले आफ्नो पद गुमाउनुपर्ने थियो, या येशूलाई मार्नुपर्ने थियो। अनि उहाँलाई मारिसकेपछि पनि, उहाँको सामर्थ्यका जीवित स्मारकहरू अझै रहनेवाला थिए। येशूले लाजरसलाई मृतकहरूबाट उठाउनुभएको थियो, र तिनीहरू डराउँथे कि यदि तिनीहरूले येशूलाई मारे भने, लाजरसले उहाँको महान् सामर्थ्यको साक्षी दिनेछ। मृतकहरूबाट उठाइएको त्यस मानिसलाई हेर्न मानिसहरू भीड लागेर आइरहेका थिए, र शासकहरूले लाजरसलाई पनि मार्ने र त्यस हलचललाई दबाउने निश्चय गरे। त्यसपछि तिनीहरूले मानिसहरूलाई फेरि मानिसहरूको परम्परा र सिद्धान्ततर्फ फर्काउने, पुदिना र रुईको दशांश दिलाउने, र तिनीहरूमाथि पुनः प्रभाव जमाउने थिए। उहाँ एकलै हुनुहुँदा येशूलाई समात्ने उनीहरूले सहमति गरे; किनकि यदि तिनीहरूले मानिसहरूको भीडमा, जहाँ सबैको मन उहाँतर्फ आकर्षित थियो, उहाँलाई समात्ने प्रयास गरे भने, तिनीहरू ढुङ्गाले हानिने थिए।” Early Writings, 165.

१८ जुलाई २०२० मा प्रकाशको पुस्तकका दुई साक्षीहरू मारिए, र दोस्रो स्वर्गदूत तथा ढिलाइको समय आइपुग्यो। ३१ डिसेम्बर २०२३ मा पुनरुत्थानको दुई-चरणीय प्रक्रिया सुरु भयो। पहिलो चरण आधारशिला थियो; दोस्रो चरण आधारशिलामाथि मन्दिरको निर्माण थियो। लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डलीले १९८९ मा यो सन्देश जन्मिएको समयदेखि नै यसलाई घृणा गर्थे, र अहिले पनि घृणा गर्छ। अब उनीहरूले मरेका ठानेका ती घृणित साक्षीहरू फेरि जीवित भएका हुनाले, तिनीहरूले यस सन्देशलाई अझ बढी घृणा गर्नेछन्। तिनीहरूले १८ जुलाई २०२० को भविष्यवाणीको विषयमा त्यही विषाक्ततासहित तर्क गर्नेछन्, जुन यहूदीहरूले लाजरसको पुनरुत्थानप्रति राखेका थिए। मन्दिरको परीक्षाको इतिहासमा, पत्रुसले तिनीहरूका भ्रामक आरोपहरूको उत्तर योएलको पुस्तकतर्फ संकेत गर्दै दिनेछ, जो तिनीहरूका सबै झूटहरूको उत्तर हो।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।